

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208218
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317208218.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 2.344,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 15Csp/201/2017-254 zo dňa 08.02.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto, že cit.:

- „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 737,31 € v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti 1.607,09 € a úrok žalobcu zamietam.
- III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznávam.“

2. Súd prvej inštancie vychádzal z ustanovení § 39, § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, § 497, § 499 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), § 10 ods. 1 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len ZoSÚ).

3. V odôvodnení uviedol, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 15.11.2012 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca žalovanej zriadil účet. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 07.03.2013 Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte do výšky limitu 260 eur s úrokom 19,9 %. Dospel k záveru, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, pričom ZoSÚ explicitne vyjadruje údaj o konečnej splatnosti ako jednu z obligatórnych náležitostí. Tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí. Ďalej konštatoval, že úrok pri povolenom prečerpaní vo výške 28 % p. a. podlieha súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu, je neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Vo vzťahu k predmetnému úroku ďalej konštatoval, že žalobca nepreukázal, že by si zmluvné strany dohodli povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 28 % ročne. Úrok z úveru je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, t.j. aj zmluvy o povolenom prečerpaní finančných prostriedkov. Žalobca predložil súdu síce Všeobecné obchodné podmienky, podľa bodu 3.12, ktorých po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu

povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby. Podľa prehľadu úrokových sadzieb úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28 %. Žalobca tak nepreukázal platné dojednanie zmluvných strán o povinnosti žalovanej uhradiť žalobcovi úrok vo výške 28 % z nepovoleného prečerpania. Konštatoval, že pokiaľ by však aj žalobca preukázal platné dojednanie zmluvných strán o povinnosti žalovanej uhradiť žalobcovi úrok vo výške 28 %, ustanovenie bodu 3.12. VOP, na základe ktorého si žalobca uplatnil tento úrok už bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9C/113/2015-51 zo dňa 15.10.2015 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 21Co/10/2016-72 zo dňa 24.11.2016. Z uvedených dôvodov, súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie úrokov vo výške 28 % ročne zo sumy 2.344,40 eura od 12.07.2017 do zaplatenia zamietol. V neposlednom rade súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal zmluvné dojednanie strán o povinnosti žalovanej platiť úroky a poplatky, ktoré boli vykonávané na ľarchu bežného účtu, ako aj ich výšku. Od spotrebiteľa totiž nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve. Tieto poplatky vzhľadom za dobu ich účtovania a vytvárania väčšieho debetného zostatku, sú v rozpore s dobrými mravmi, tieto poplatky majú sankčnú povahu, čo je neprípustné a ich hlavným cieľom je zvyšovanie zisku žalobcu. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie považoval zmluvu o povolenom prečerpaní za bezúročnú bez poplatkov, žalobca by mal teda nárok iba na vrátenie toho, čo poskytol žalovanej po odpočítaní úhrady žalovanej. Žalobca neoznámil súdu presnú sumu, ktorú poskytol žalovanej a presnú sumu, ktorú žalovaná žalobcovi uhradila, ako bol vyzvaný súdom, preto z výpisov z účtu zistil, že žalovaná uhradila žalobcovi za poplatky 1.607,09 eura. Žalobca si uplatnil sumu 2.344,40 eura, od ktorej súd odpočítal sumu zaplatených poplatkov vo výške 1.607,09 eura a z toho vyplýva, že žalovaná bola povinná zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 737,31 eura a žalobu v prevyšujúcej časti pre sumu 1.607,09 eura s vysokým úrokom 28% p. a. zamietol.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V časti o zaplatenie 737,31 eura (31 % žalovanej sumy) súd žalobe vyhovel, v časti o zaplatenie 1.607,09 eura (69 % žalovanej sumy) súd žalobu zamietol. V konečnom dôsledku bola v konaní úspešnejšia žalovaná, ktorej patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní, od jej úspechu v konaní, no žalovaná si trovy konania neuplatnila, preto jej ich súd nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku, v rozsahu zamietnutej časti podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Vo vzťahu k tvrdeniam súdu o absencii obligatórnych náležitostí zmluvy uviedol, že náležitosť podľa písm. f) § 9 ods. 2 ZoSÚ, t.j. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahujú dokument Európske informácie, ktoré boli podpísané žalovanou pri uzatváraní zmluvy, kde je v bode 2 vysvetlené, že zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú a rovnako Všeobecné obchodné podmienky v bode T čl. 13. Mal za to, že konečná splatnosť nemôže byť určená presným dátumom, keďže klient sa dostáva opakovane do povoleného prečerpania účtu a závisí len od klienta, akým spôsobom bude využívať jeho službu. Namietal, že zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Zároveň ani ZoSÚ nestanovuje, že všetky náležitosti zmluvy musia byť uvedené v jednom dokumente. Tento výklad potvrdil aj Rozsudok Súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý ustálil, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že VOP/OP/sadzobník sú súčasťou zmluvy a sú pre klienta záväzné. Ďalej argumentoval, že nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle ZoSÚ a dotknuté ustanovenie bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Uviedol, že s oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj ZoSÚ v ust. § 18 ods. 1. K úroku ďalej uviedol, že sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z Vývesky úrokových sadzieb a v spojení s ustanoveniami ZoSÚ. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a zaviazat žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznať náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedali vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

9. Je nepochybné, že Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 15.11.2012 a Zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 07.03.2013 uzatvorené medzi žalobcom a žalovanou, na základe ktorých bol žalovanej zriadený osobný účet a poskytnuté povolené prečerpanie, sú štandardné formulárové spotrebiteľské zmluvy, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Súd prvej inštancie poukázal na absenciu podstatnej náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. Z ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní (07.03.2013) vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

12. Z ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní (07.03.2013), je zrejmé, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do 3 mesiacov neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1.

13. Zákonodarca v ZoSÚ jasne stanovil, aké náležitosti má zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania obsahovať. Veriteľ, ktorému citovaný zákon ukladá povinnosť konať s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k spotrebiteľovi, mal a má vedieť, aké následky nastanú v prípade, že ním predkladaná formulárová zmluva nebude obsahovať všetky obligatórne náležitosti v súlade s dikciou zákona.

14. Z dokazovania bolo nepochybné zistené, že zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 07.03.2013 neobsahuje všetky náležitosti vyžadované v ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ. Samotná zmluva obsahuje len výšku úveru a výšku úrokovej sadzby. Ostatné náležitosti podľa ust. § 10 ods. 1 písm. a), b) a c) ZoSÚ, nie sú uvedené priamo v zmluve, ale len vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len VOP) a európskych informáciách. VOP ani európske informácie neboli individuálne dojednané medzi stranami

sporu. Žalobca ohľadom nároku na zaplatenie v súdnom konaní uplatnenej pohľadávky odkazuje na VOP a európske informácie.

15. VOP sú podmienky, ktoré vypracovala a presadzuje Prima banka Slovensko, a. s. Keďže ide o tzv. firemné podmienky, v prípade uzatvárania zmlúv so spotrebiteľom, tieto musia byť ním individuálne dojednané, čo predpokladá aj ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Teda ide o také podmienky, s ktorými sa mal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy a mohol ovplyvniť ich obsah. V zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ (v danom prípade žalobca) nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. VOP, Sadzobník poplatkov či európske informácie, na ktoré zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne dojednané, čo spôsobuje ich neprijateľnosť a v konečnom dôsledku neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Individuálnosť ich dojednaní nie je daná ani tým, že na VOP, prípadne na európske informácie zmluva odkazuje. Nakoniec, neindividuálnosť dojednaní VOP či európskych informácií vyplýva aj z toho, že neboli nikým podpísané. Žalovaná - spotrebiteľ obsah predmetných dokumentov nijako ovplyvniť nemohla. Tak dôležité informácie ako sú uvedené v ust. § 10 ods. 1 ZoSÚ, ktorých absenciu zákon trestá bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru nemôžu byť obsiahnuté v dokumente, ktorý nie je spotrebiteľom samostatne podpísaný.

16. Pokiaľ žalobca argumentoval v odvolaní ustanoveniami zákona o platobných službách, ktorý nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané, odvolací súd uvádza, že žalovaná je spotrebiteľom, ktorému právny poriadok poskytuje ochranu inými špeciálnymi predpismi. Pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah musí veriteľ/dodávateľ prihliadať aj na špecifické podmienky, ktoré je nutné dodržiavať pri ochrane spotrebiteľa. Tieto podmienky neupravuje zákon o platobných službách, ale špeciálne predpisy, akými sú napríklad zákon o ochrane spotrebiteľa, či Občiansky zákonník. Názor vyjadrený v odvolaní, podľa ktorého, ak určité podmienky nie sú uvedené v zákone o platobných službách, nie je potrebné ich pri tomto type vzťahu dodržiavať, preto nie je správny.

17. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti, a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa.

18. Ústavný súd Českej republiky v nálezoch II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013 uviedol, že uplatňovanie princípu dôvery v úkony ďalších osôb v sociálnom styku je základným predpokladom pre fungovanie komplexnej spoločnosti. Dôveru je potrebné pokladať za elementárnu kategóriu sociálneho života. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného v tom, že text spotrebiteľskej zmluvy, osobitne vtedy, keď sa jedná o formulárovú zmluvu, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný.

19. Odvolací súd nepopiera, že spotrebiteľská zmluva môže pozostávať z viacerých dokumentov, zmluvné ustanovenia však musia byť dojednané individuálne, pričom zmluva musí byť pre spotrebiteľa transparentná. Možnosť uzavretia spotrebiteľskej zmluvy tvorenej viacerými dokumentmi súd prvej inštancie nespochyboval.

20. V prejednávanej veci pri zúčtovaní úrokov, poplatkov a v iných prípadoch mohlo dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, čo je zrejme z bodu 3.12 VOP (č.l. 24 spisu).

21. V úrokových sadzbách produktov predložených žalobcom je uvedená výška úrokovej sadzby pri nepovolenom prečerpaní účtu 28 %. Z bodu 3.12 VOP ďalej vyplýva, že s nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Z vyššie uvedeného je zrejme, že nepovolené prečerpanie predstavuje porušenie povinnosti klienta, s ktorým sa spájajú sankcie, a to úrok z nepovoleného prečerpania a zmluvná pokuta.

22. Ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré

spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedené potvrdili sudy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.08.2014, sp. zn. 10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2010, sp. zn. 17Co/313/2010). Nemecký BGH v rozsudku z 13.3.1990 AZ XI ZR 252/89 vyhlásil úver s rozdielom o 12 % percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 1.4.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26 % na 18% a sadzbu 26 % vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

23. Zároveň je potrebné uviesť, že úrok vo výške 28 % ročne v danom prípade predstavuje sankciu za porušenie povinnosti spotrebiteľa. Dojednanie o takomto neúmerne vysokom plnení za stavu, že nepovolené prečerpanie je zo strany dodávateľa možné zároveň postihnúť aj ďalšou sankciou, a to zmluvnou pokutou, nepochybne spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, čo spôsobuje jeho neprijateľnosť, neplatnosť v zmysle § 53 ods. 1 v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Nakoľko je dojednanie o výške úroku v celom rozsahu neprijateľné, nemožno ho ďalej ani moderovať.

24. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s poukazom súdu prvej inštancie na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15.10.2015, č. k. 9C/113/2015-51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016, č. k. 21Co/10/2016-72, v ktorom súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 VOP žalobcu je pre svoju neprijateľnosť (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) neplatná.

25. V zmysle § 53a ods. 1 OZ bol žalobca povinný zdržať sa použitia podmienky uvedenej v bode 3.12.VOP. Napriek tomu žalobca v priamom rozpore so zákonom na základe tejto podmienky nielenže účtoval žalovanej úroky, ale takto nezákonne zaúčtované úroky si uplatňuje v súdnom konaní. Uvedené konanie žalobcu nemožno nazvať inak, ako hrubo odporujúce dobrým mravom, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. Preto súd prvej inštancie správne rozhodol, ak nepriznal žalobcovi úroky, ktoré žalovanej účtoval na základe bodu 3.12 VOP.

26. Správne výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

28. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).
Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).